

niga preiskovanja, in ljudje so potem mislili, da je bil stekel. Na priliko le omenim tistiga poredniga fantalina unidan v Ljubljani, ki je šolo zamudil in se kazni uiti zlagal, da ga je stekel pès popadel. Kakošen hrup se je vzdignil berž potem, dokler ni živino-zdravnišnica, kamor je bil pès na ogled dan, rekla: da pès ni stekel, ampak popolnoma zdrav. Ko bi se bilo primerilo bilo, da bi se bil stekljine okrivljeni pès kam zgubil in bi bil fant Babudrovo zdravilo vžil, gotovo bi bila tromba na glas zapela: „spet je eniga ozdravil!“ Koliko taci ozdravljenih se šteje že Babudru v čast! Ozdravljati (behandeln) in ozdraviti (heilen) je pa dvojno. (Konec sledi).

Iz Vodiške fare na Gorenškem. Pazite na otroke in na oginje! Gotovo še niso pozabili bravci „Novic“ hude nesreče pogoriša, ki je 1. dan aprila zadela vas Polje v Vodiški fari; pa s pomočjo bratovšine sv. Floriana, s pomočjo bližnjih in daljnih dobrotnikov se je jela nova vas med velikim terpljenjem lepo kazati. Pa Bogu se usmili! Preteklo nedeljo popoldne preden ena ura preteče, je bilo spet 12 hiš z veliko drugimi poslopji v pepelu. Le s tem, da je bil en pod med starimi in novimi poslopji podert, se je obvarovalo, da oginje na nove, po zadnjim pogorišu ravno dodelane, poslopja preskočil ni.

Samo 3 pogorelci so posestniki zemljiš, ki so bili že ob prvem ognju bolj ali manj hudo poškodovani. Samo dva sta po tri sto gold. zavarovana; in pa tisti pod, ki je bil podert. Štirje so kajzarji, ki nimajo zdaj družiga, ko požgane tla, kjer so njih lesene hišice stale; pet je bilo bajt z gostači natlačenih, ki so zdaj s svojimi obilnimi otroci tako rekoč nagostali. Če je že posestnik pogorelec usmiljenja vreden, toliko več ti reveži, ki nimajo nič v usta djati, z ničemer se odeti, nikamor svojih trudnih glav položiti.

Prosimo toraj pomagajte jim! Vsak vinar, vsaka še tako slaba capica bo s hvaležnim srcem sprejeta *).

Kako pa se je spet oginje začel? Nek fantič je v svoji neumnosti po perzigavnih klinčkih za pôdam oginje napravil, kar je revše v svoji priprostosti pred kantonskim komisarjem, ki je še tisti večer iz Kamnika prihitel, na tanjko povedalo. On je scer prav brihten, in za svojo starost v kersanskim nauku prav dobro podučen. — Pazite toraj na oginje, posebno na perzigavne klinčike, in na otroke majhne in tudi velike. Velike, pravim, ker ni davno, ko so tukaj v neki drugi vasi pred eno šupo odrašeni fantje sedeli in tabak puhali. Ko odidejo se začne tam kaditi, pa k sreči so ljudje oginje berž zapazili in ga zadušili. Gotovo je eden fajfo izterkal, ali pa prizigavni klinček tje zagnal. Pa ne le samo kmetje so tako sirovi, tudi vi mestničani niste nič modrejši. Ni davno, ko je nek Ljubljčan pri Koširji na Brodu pod Šmarno goro konec tleče cigare proč zagnal; ta perletí na pezdije pri hlevu, vname se in tudi tam bi bilo pogoriše, ako bi ne bili drugi do časa zagledali in pogasili. Tudi Šentvid na Dolenskim je pred nekimi leti zaveržena cigara zapalila in čisto posmodila. Še veliko napak, po katerih pogoriša vstanejo, imam zapomnjenih, pa za zdaj naj bodo ti zgledi zadost.

M. P.

Novičar iz mnogih krajev.

Zastran denarnih zadev našiga cesarstva pravi nek razglas iz Frankobroda tole: Vlada bo v vnanjih deželah za 35 milionov srebrniga denarja na pòsodo

*) Tudi vredništvo »Novic« prejme radovoljno milodare.

Vred.

vzela; s tem najemam bo posebno banki ostanjk noviga dolga poplačala, da pride ona tako spet v stan, bankovce s srebram menjati; tudi si bo vlada na vso moč prizadevala, državni popirnat denar sčasoma popolnoma uničiti, in novi srebrni in zlati denar le po tisti notranji vrednosti kovati, kakor ga kujejo na Nemškem in Francoskim. — Popirnatih šestíc in desetíc bojo prihodnjič vsak mesec kaj sožgali, da jih kmalo ne bo več, kar je toliko bolj prav, ker jih je veliko tako izverstno ponarejenih, da jih tudi zveden človek težko spozná. — Prenaredba šolskih reči je gotova; državnemu svetovavcu baronu Buol-u je osnova te prenaredbe izročena. Gosp. minister podúka, grof Thun, se je podal v Karlovarške toplice. — Podaljšanje železnice od Treviža v Videm je dovoljeno in se bo še ta mesec začelo. — Car rusovski je na Dunaji vradnikom in služabnikom cesarske hiše 80.000 fl. podaril, redov pa je razdelil čez 100. — Cara so tudi v Berolinu posebno slavno sprejeli; pri slovesnim kosilu mu je kralj Pruski, ko je vsim gostam veléval kozarce z vinom do verha napolniti, takole v nemškem jeziku napil: „v mojim in moje armade iménu, in v iménu vsih zvestih Pruskih sere napijem zdravico Njih veličanstvu Ruskimu caru. Ohrani ga Bog tistimu delu sveta, kteriga mu je Bog v dedšino dal, in temu času, kterimu je neobhodno potreben!“ Car mu na to po francosko odgovorí: „Bog ohrani Vaše veličanstvo!“ — pozneje se je še enkrat vzdignil, po nemško rekoč: „Pijem na zdravje kralju Pruskimu in njegovi slavni armadi“. — Na Dunaj je prišlo te dni iz Ogerskiga in Banata veselo telegrafno naznanilo: da je skozi 8 ur dež polje tako pomočil, da se ni za dober pridelk žita nič več bati, ako ga toča ali povodinja ne zadenete. — V Dunajskim „Volksbothe“ beremo, da je (kje? ni povedano) nek zdravnik polčetero leto stariga fantiča stekljine z omotico „Kloroform“ ozdravil, ktero je tako dolgo ponavljal, da je bil fant stekljine rešen. — Na Turškem v pašaliku Damaškem se je toliko kobilic prikazalo, da je Mehmet Paša z več bataljoni svoje armade nad nje planil, pokončati ta škodljivi merčes. Tù se je že prerokovanje spolnilo, ki pravi: „In spremenijo svoje meče v serpe“.

Zvezdoslovska novica.

Nek prikazek na nebu je pomina vreden. Venera, ena tistih zvezd, ktere svoje mesta na nebu premikujejo in se tedaj premičnicam (planetam) prištevajo, je na svojim potu 25. t. m. na tako mesto dospela, da bo, zlasti 13. dan prihodnjiga mesca rožnika, tako svitla, da jo zamore vsak tudi opoldne, ko nar bolj sonce sije, viditi. Venera, nar lepši in nar svetlejši zvezda, ki jo mi Slovenci tudi pod iménam daníce in večernice poznamo, stoji zdej poldrugo stopnico (grad) od lune; ena stopnica na nebu je pa enaka prostoru, ki ga dve polni luni potrebuje. Ceravno je ta prikazek popolnoma naraven in zvezdoslovceam natanjko znan, ki véjo, da danica ali večernica v svojim teku nar manj vsako osmo leto na tako mesto proti zemlji pride, da celò po dnévu ob soncu se na nebu bliší, so vunder nevedne ljudstva po tem prikazku nekda vse preplašene bile in se bale, da pomeni to, kakošno posebno nesrečo itd. Taka je bila leta 1716 v Londonu, taka v letu 1798 v Parizu, kjer je ljudstvo tako straha trepetalo, da je mogel slavni zvezdogled Lalande pismo razglasiti, v kterim je ljudstvo o tem naravnim prikazku podučil in potolažil. — Sedaj imamo priložnost ta prikazek brez strahu ogledovati in premišljevati: ali sedanje za ta čas nenavadno gorko vreme ni morebiti v kakošni vezi s tem stanjem Venere.